

ره توشه مواعظ

یا
خرمسی از کل نصایح و مثل

حجة الاسلام والمسلمین

حاج شیخ محسن سعیدیان

سرشناسه: سعیدیان، محسن، ۱۳۲۳
 عنوان و پدیدآور: ره‌توشهٔ مواعظ یا خرمی از گُل
 در نصایح و مُثُل / محسن سعیدیان.
 مشخصات نشر: تهران: مرکز فرهنگی
 انتشاراتی منیر، ۱۳۹۴.
 مشخصات ظاهری: ۵ جلد.
 شابک دوره: ۱-۴۹۴-۵۳۹-۹۶۴-۹۷۸
 شابک جلد پنجم: ۷-۴۸۹-۵۳۹-۹۶۴-۹۷۸
 وضعیت فهرست‌نویسی: فبیای مختصر.
 یادداشت: کتابنامه به صورت زیر نویس.
 شماره کتابشناسی ملی: ۳۸۰۳۶۷۰

شابک ۷-۴۸۹-۵۳۹-۹۶۴-۹۷۸ ۷-۴۸۹-۵۳۹-۹۶۴-۹۷۸ ISBN 978 - 964 539 - 489 - 7

ره‌توشهٔ مواعظ (۵)

مؤلف: حجة الاسلام و المسلمین حاج شیخ محسن سعیدیان

ناشر: مرکز فرهنگی انتشاراتی منیر

صفحه‌آرایی: شبیر

نوبت چاپ: اول / ۱۳۹۴

شمارگان: ۲۵۰۰ نسخه

چاپ: زنبق

دفتر مرکزی: تهران، خیابان مجاهدین، چهارراه افسردار، ساختمان پزشکان، واحد ۹
 تلفن و فاکس: ۷۷۵۲۱۸۳۶ (۶ خط)

وب سایت: <http://www.monir.com>

پست الکترونیک: info@monir.com

مرکز بخش مشهد:

چهارراه شهدا، اول خیابان آزادی، کتابفروشی نور مهدی، تلفن ۳۲۲۵۶۵۷۰-۵۱

شماره تماس مؤلف: ۰۹۱۵۹۰۳۵۰۳۴

قیمت ۱۲۰۰۰۰ ریال

فهرست مطالب

مقدمه کتاب ۷

فصل هشتم: مواعظ حضرت امام محمد باقر علیه السلام ۱۱

باب ۴۰: پند جامع ۱۳

تحریص و ترغیب بر آخرت ۱۶

هشدار بزرگ ۱۷

فصل نهم: مواعظ حضرت امام جعفر الصادق علیه السلام ۴۵

باب ۴۱: مواعظ حضرت امام جعفر صادق علیه السلام ۴۷

فصل دهم: مواعظ حضرت امام موسی کاظم علیه السلام ۱۴۵

باب ۴۲: مواعظ حضرت امام موسی کاظم علیه السلام ۱۴۷

فصل یازدهم: مواعظ حضرت امام علی بن موسی الرضا علیه السلام ۱۶۱

باب ۴۳: مواعظ گفتاری ۱۶۳

۱۷۳	باب ۴۴: مواعظ رقتاری
۱۷۳	اخلاق حسنه
۱۷۴	انفاق از بهترین غذا
۱۷۴	تواضع
۱۷۵	لطف
۱۷۵	عطای بی منت
۱۷۶	نهی از اسراف
۱۷۶	تعیین اجرت کار
۱۸۳	فصل دوازدهم: مواعظ حضرت امام محمد تقی علیه السلام
۱۸۵	باب ۴۵: مواعظ گفتاری
۱۸۹	فصل سیزدهم: مواعظ حضرت امام علی النقی علیه السلام
۱۹۱	باب ۴۶: مواعظ حضرت امام علی النقی علیه السلام
۱۹۷	فصل چهاردهم: مواعظ حضرت امام حسن عسکری علیه السلام
۱۹۹	باب ۴۷: مواعظ حضرت امام حسن عسکری علیه السلام
۲۰۷	فصل پانزدهم: مواعظ حضرت حجة بن الحسن المهدی علیه السلام
۲۰۹	باب ۴۸: مواعظ حضرت صاحب الزمان علیه السلام

مقدمه کتاب

یکی از مهم‌ترین عواملی که انسان را به سوی کمال حرکت داده و روح او را دائماً تازه‌نگه می‌دارد، بندها و موعظه‌هایی است که از جان برمی‌آید و بر جان می‌نشیند، چه این که پند و اندرز، هم‌چون غذایی است که وقتی وارد می‌شود قدرت و نیرو می‌بخشد و هنگامی که به جا مصرف شود سلامتی می‌آورد. ولی همان‌گونه که غذا باید مرتباً به بدن برسد تا زنده و شاداب بماند، پند و نصیحت هم دیر یا زود رنگ فرسودگی به خود می‌گیرد و احتیاج به تجدید و تازگی پیدا می‌کند لذا فرموده‌اند انسان در هر درجه‌ای از مقامات معنوی که باشد باید هر از چندگاهی نصیحت و موعظه‌ای به گوش جاناش بنشیند تا دریای دلش را به موج اندازد و کشتی احساسش را به حرکتی نو دعوت نماید.

خدای متعال که سرچشمه هر گونه لطف و رحمت است، گل های سرسبد این عالم را که انبیاء و اولیاء اویند، همیشه و به هر بهانه ای نصیحت می کند تا زنگاری که از برخورد با شیطان صفتان بر لوح پاک وجودشان می نشیند زده شود و صفحه نورانی افکارشان از نقطه های سیاه دل بستگی به دنیا آزاد گردد.

دقت در قرآن کریم این حقیقت را برای ما روشن می کند و ما می بینیم که خداوند مهربان نزدیک پانزده بار، رسول مکرم خود را با خطاب «یا ایُّهَا النَّبِیُّ و یا ایُّهَا الرَّسُولُ» با دستورات خود هشدار می دهد و روح اطاعت را از او می طلبد تا حضرتش بتواند آئینه صفت، انوار قدس ربوبی را تلقی کرده و بی هیچ شائبه ای به خلائق برساند پس گاهی ملک مقرب خود جبرئیل را به خدمتش می رساند و دستور و پندی گران سنگ را به او هدیه می دهد و گاهی خود آن حضرت که معلّم همه ملائک اند از جبرئیل تقاضای موعظه می کند.

بله؛ رسول خدا خود را از موعظه بی نیاز نمی بیند و اولین شاگرد مکتبش، امیرالمؤمنین علیه السلام را هم بارهای بار به گنج های پند و موعظه دعوت فرموده و عالی ترین گوهرهای بندگی را به دامنش نثار می نماید، و نیز امامان معصوم علیهم السلام هر کدام به نوبه خود شعاعی از انوار قدس الهی را در قالب پند و نصیحت، به یاران و اولیاء خود تابش می دهند.

اینک ما از این سفره پربرکت، لقمه ای، و از این گنج پر بها، گوهری، و از این خرمین گل، خوشه ای بر می چینیم، باشد که قلب

تیره خود را به نور هدایت آن متور کرده و روح خسته را جانی تازه بخشیم.

اما در این جانکته مهمی قابل توجه است و آن این که: موعظه و پند لازم نیست مطلبی نو و ناشنیده باشد، بلکه تکرار شنیده ها هم مطلوب است.

و به زبان دیگر موعظه لزوماً حاوی یک مطلب علمی نیست، بلکه چه بسا همان مطالبی است که می دانیم ولی تکرار آن موجب تذکار و یادآوری می گردد، حتی ممکن است کسی کتابی در موعظه نوشته باشد ولی اگر همان نوشته ها را برای او بخوانند اثر دیگری نبخشد.

لذا گاهی رسول خدا به ابن مسعود می فرمود «برای من قرآن بخوان» در حالی که سینه آن حضرت جایگاه قرآن و قلب مقدسش مالا مال از آیات قرآنی بود ولی در عین حال دانستن، یک مسئله است و شنیدن از شخص دیگر مسئله ای دیگر.

نکته دیگر آن که ما، در این نوشتار فقط نقل روایت می کنیم و بدون شرح می گذریم هر چند بسیاری از آن ها نیاز به توضیح دارند.

اما سیر بحث و ترتیب فصول، به طور عمده بر همان ترتیبی است که مرحوم علامه مجلسی در جلد ۷۷ و ۷۸ بحار الانوار قرار داده اند که آن، مواعظ خدای تعالی و سپس رسول مکرم اسلام و امیر المؤمنین و سایر ائمه اطهار علیهم السلام است و ما گدچینی از آن ها را حضور خوانندگان گرامی تقدیم می داریم.

ونکته پایانی آنکه در بعضی از متون عربی، فقط قسمت‌هایی انتخاب و ترجمه شده است تا تناسب مطالب و آسانی کتاب حفظ شده باشد و کلمات مشابه را کمتر تکرار کرده باشیم.

ره توشه مواعظ (۴۱)

بخش پنجم

* فصل هشتم: مواعظ حضرت امام محمد باقر علیه السلام

* فصل نهم: مواعظ حضرت امام صادق علیه السلام

* فصل دهم: مواعظ حضرت امام کاظم علیه السلام

* فصل یازدهم: مواعظ حضرت امام رضا علیه السلام

* فصل دوازدهم: مواعظ حضرت امام جواد علیه السلام

* فصل سیزدهم: مواعظ حضرت امام هادی علیه السلام

* فصل چهاردهم: مواعظ حضرت امام عسکری علیه السلام

* فصل پانزدهم: مواعظ حضرت صاحب الزمان علیه السلام

